

30 d'octubre, 1981

Volguda germana:

Demà fara dues setmanes del nostre retorn a Villanor; el temps pasaa volant, com sempre. Hi havia, i hi ha encara, mil cosetes a fer, però hem començat a treballar una mica. Jo tinc una pila de compromisos: pròlegs, articles, una ponència a un Congrés filosòfic a Mèxic a començaments de Desembre, acabar un llibre (o dos), etcètera. Per sort, el no tener l'obligació de donar classes dona molt més temps, però mai no n'hi ha prou. En tornar, el temps era fresquet, a diferència de la calor excepcional de Barcelona i Madrid. Ara comença a fer fins i tot fred, però a tots els voltants hi ha aquests arbres que vas veure, tan daurats.

Em va alegrar saber, en trucar-te per telèfon, que l'operació de la Sofia va anar bé. Espero que no hi hagi cap entrebanc i que es posi bé molt aviat. La seva farmàcia em va agradar molt; té molt caràcter, a diferència de les farmàcies corrents, que no solen tenir cap gràcia.

Llevat del viatge a Mèxic, d'una setmana, a començaments de desembre, els nostres plans són molt vagues. Suposo que ens quedarem aquí bona part del temps; això farà possible donar una bona empenta als diversos compromisos editorials. Respecte al que em vas dir, o insinuar, un dia, de que segurament no vindries aquí aquest any, suposo que no ho deis seriosament, i que vindras, com vulguis i per quant temps et convingui; la casa és prou gran, i crec que ho podries passar bé, sobre tot si fem algun viatge pel país.

Com et vaig dir per telèfon, des de que varem arribar --i ja en l'avió-- varem començar a menjar malament: ni punt de comparació amb la teva cuina.

Espero notícies teves. Una abraçada dels dos, i una suplementària de

Josep Maria